

Ik ben Fang, de rijstkorrel

Ergens, aan de andere kant van de wereldbol in Azië, groeide ik op in een rijstveld, met de voeten in het water. Op een dag werd ik van mijn mamaplant geplukt en te drogen gelegd. Mijn droog velletje moest ik achterlaten in een zeef die mij door elkaar geschud had. Samen met wel duizend rijstkorrelvriendjes werd ik opgesloten in een grote zak. We werden verpakt en begonnen aan een lange reis. Ik werd een paar keer zeeziek op een grote containerboot.

Een vrachtwagen brengt ons naar de winkel. Mijn zak wordt door een vriendelijke meneer gekocht en in de berging gezet. Hier begint de lol. De zak wordt opengescheurd en iedereen begint te duwen en te dringen. Wie zal er eerst aan de beurt komen? Telkens wanneer de meneer een schep neemt, gaan honderden korrelvriendjes omhoog. We willen allemaal om het eerst. Wanneer is het aan mij? Friemel, friemel, friemel, ik doe mijn uiterste best om bovenaan te liggen. Ik ben zo ongelukkig, ik wil weten wat daar is, waar de anderen zijn. Eindelijk, daar komt de schep op mij af. Ik het de kriebels in mijn buik.

Plons, ik val in het water, samen met mijn vriendjes. Dan wordt het donker, ik ben een beetje bang. Het water wordt warm en ik begin te zweten. Eigenlijk vind ik het wel leuk, ik drink het water op en word dik en mals.

We mogen rusten in een grote kom. Ik kijk over de rand. Wat ligt daar allemaal? Ik zie tomaten, bonen, paprika, broccoli, erwtes, Chinees bieslook en kip. Oei, wat gebeurt er nu? Met een groot mes snijdt de meneer alles in blokjes, dat ziet er gevaarlijk uit, straks snijdt hij nog in zijn vingers. Wat staat daar op het vuur? Ja, dat ken ik, dat is een Chinese pan, een wok, ik zie ze dampen van de hete olie. Alle blokjes worden in de pan gekieperd. Wat een lawaai. Kis, kis, kis. Ik knijp mijn ogen toe. De wok wordt heen en weer geschud, de blokjes vliegen omhoog en omlaag. Oranje en blauwe vlammetjes raken de pan en ik denk dat de kip nu wel zijn billetjes verbrandt. Het gaat allemaal heel snel. Hup, daar worden de gebakken blokjes in een diep bord geschept. Ze dampen.

Nu neemt de meneer gember. Dat ken ik nog van thuis, gember wordt veel gegeten in Azië. In schijfjes gesneden gaat de gember de wok in. Enkele geplette teentjes gaan er achteraan. Mijn ogen prikken en ik moet hoesten, maar wat ruikt het lekker. Mmm! De dampende blokjes worden terug in de wok gedaan en de meneer schudt alles goed door elkaar.

Nu is het weer onze beurt. Mijn vriendjes en ik kleven aan elkaar zodat we allemaal samen opgeschept worden en in een kommetje belanden. Hé kijk, daar komen de hete blokjes aan, hun saus maakt me heerlijk warm. Wat doet die rode smurrie nu daar bovenop? Bak sambal!

Alsof het nog niet genoeg is. Ik begin genoeg te krijgen van dit avontuur. Daar is de redding. Twee stokjes tillen mij op en ik hap naar lucht. Ik zwaai naar mijn vriendjes en verdwijnen in een groot donker gat.

Einde.

Oshin Hie

Winnaar Junior Journalistenwedstrijd 2012 – Davidsfonds Hoeilaart